

Verksamheten X:s fastigheter där brand anlades efter inbrott den xx-xx-xx klockan 06.00.

Vid den högra byggnaden hade gärningsmännen kapat telefonledningarna, vilket även innebar att kombilarmet, inbrott-brand, slogs ut. Därefter bröt man sig in i fastigheten och slog sönder larmsändaren till vaktbolaget samt tystade internlarmet. Räddningstjänsten larmades till platsen av en person som passerade förbi, han meddelade att det rök lite grann varför man till att börja med slog ut en liten styrka. Vid framkomsten visade det sig att fullt utbruten brand pågick i den ena av fastigheterna. Branden hade redan spridit sig till krypvinden, när rökdykare trängde in i lokalerna fann man att primärbranden var lokaliserad till ett trinetteskåp där båda plattorna var inkopplade. Prylar hade placerats på plattorna med påföljd att elden spred sig till ovan-skåpen och vidare upp i taket och genom trossbotten upp på krypvinden.

Hela krypvinden fylldes med brandgaser varför taket måste sågas upp för ventilering. Enligt räddningspersonalen var båda spisplattorna på trinetten inkopplade. Vid en genomgång av den svårt sot- och rökskadade byggnaden fann man att ett skyddsgaller till ett av fönstren hade klippts loss och slängts på utsidan. Glaset hade sedan åter satts på plats av gärningsmännen, ett något konstigt beteende. Möjligen ville de inte brandgaserna från den begynnande branden på trinetten skulle tränga ut för tidigt och ge en för snabb indikation på en brand. Eller också var även detta ett utslag av en allmän flummighet, kassaskåpsbrytningen samt stölden av de båda hårddiskarna tydde på detta.

Som sagt, branden föregicks av inbrottet, ett inbrott som kunde realiserats anmärkningsvärt enkelt, ett klipp i ett par telefontrådar och saken var biff. Ingen som helst indikering hos larmmottagaren att förbindelsen var bruten, ett sådant larmarrangemang måste man betrakta som ytterligt sekunda. Vi har nu under den senaste tiden haft anmärkningsvärt många liknande fall i X-stad, inbrott och efterföljande brand, brand som flera gånger har startats i anläggningens köksregion, och då med spisplatta som brandstartare. Närheten till en annan brandplats gör att man allt mer sluter sig till att åskan inte hade någon skuld till den förödelelsen. Vi vet ju idag inte om det även i det tidigare fallet har funnits personer på insidan byggnaden före brandstart. Här var ju larmet bortkopplat av misstag, men det torde även här ha varit lika lätt att klippa av telefonlarmet utan att någon larmmottagare hade reagerat.

Förövarna är oftast väl insatta i larmproblematiken, de har praktisk erfarenhet, först klipper de ledningarna sedan avvaktar de under någon halvtimmas tid, när ingen väktare dyker upp är ju fältet fritt. Larmcentralen inne i fastigheten saboteras samtidigt som larmdonet slås ned från väggen, detta tjöt ju bara internt, störande... Jag får intrycket av att gärningsmännen är rätt så bra orienterade i lokaliteterna, det verkade som om de visste var de olika prylarna fanns i de båda byggnaderna. Den i mitt tycke bristfälliga larmövervakningen har väl att göra med den minst lika bristfälliga ekonomin, det kostar nämligen att ha back-up på en larmledning. Frågan är dock vad som blir dyrast i längden, det tidigare fallet inte att förglömma, och vi lär väl knappast ha upplevt den sista kombinationen av inbrott/vandalisering och brandanläggelse.

I lummig grönska, avskilt och nattetid helt befriat från insyn ligger verksamheten X:s anläggning i området X, dessutom "skämtsamt" larmad. Sannolikt förfogar kommunen över ett flertal liknande anläggningar, med samma "miserabla" övervakningskydd. Här fordras enligt min uppfattning en rejäl inventering av befintliga anläggningar och hur larmen fungerar. Naturligtvis innefattas även "mjukvaran", de platsansvariga, i denna kontroll. Vad kan de som arbetar i anläggningarna om "sitt" larm?

Det finns naturligtvis inga "kassaskåpsäkra" larm, men de relaterade kan säkert förbättras avsevärt.